

ΤΟΥ **Δημήτρη Σταμούλη**

Χιλιάδες εργαζόμενοι και νέοι συμμετείχαν στις απεργιακές συγκεντρώσεις και πορείες που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της πανεργατικής πανελλαδικής απεργίας της περασμένης Πέμπτης. Μπορεί τα ΜΜΕ, με τη στήριξη των μεγαλεμπόρων και τις ευλογίες της κυβέρνησης να έριξαν τα φώτα της προβολής στα διάφορα γιορτινά χάπενινγκ και τα «συνεχή» ωράρια της εργασιακής ζούγκλας και της «ανέμελης» κατανάλωσης, ωστόσο ο κόσμος του αγώνα έδωσε μαχητικό και μαζικό «παρών», παρά τις δύσκολες συνθήκες κάτω από τις οποίες πραγματοποιήθηκε αυτή η απεργία.

Στην απεργία συμμετείχαν ταξικά συνδικάτα, σωματεία και συλλογικότητες του κινήματος, απεργώντας και διαδηλώνοντας ενάντια στην υποκατώτατη πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, στο φόντο των άγριων διαθέσεων της ΕΕ και του ΔΝΤ για νέα μέτρα 4,2 δισ. ευρώ, πλεονάσματα άγριας λιτότητας και περικοπών, εργάσιμες Κυριακές παντού και πάντα, ελαστική εργασία για όλους, απολύσεις χωρίς όριο. Μπορεί η αστικοποιημένη συνδικαλιστική ηγεσία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ να έκαναν τα πάντα για να εκφυλίσουν τον αγώνα και να εκτονώσουν την λαϊκή οργή, αλλά συμμετοχή υπήρξε έστω και κατώτερη των αναγκών της περιόδου.

Η ανεξάρτητη ταξική συγκέντρωση στο Μουσείο που κάλεσε η Πρωτοβουλία Πρωτοβάθμιων Σωματείων για Συντονισμό, αλλά και σωματεία από το χώρο της εκπαίδευσης (σύλλογοι εκπαιδευτικών, ΣΕΦΚ), του εμπορίου (ΣΥΒΧΑ), των τηλεπικοινωνιών (Βόνταφον, Νόκια), εργατικές συλλογικότητες όπως η ΑΤΕ-ΕΚΑ, από τον επισιτισμό (Λάντζα) και πρωτοβουλίες κατά της ανεργίας και της επισφάλειας (Attack), φοιτητικοί σύλλογοι, κόσμος από εργατικές λέσχες και συνελεύσεις γειτονιών, αλλά και πολιτικές οργανώσεις όπως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, οργάνωσαν μια μαζική εργατική διαδήλωση ενάντια στην κυρίαρχη πολιτική, την κυβέρνηση, την εργοδοσία και τη συμμορία ΕΕ-ΔΝΤ-δανειστών μέχρι τη βουλή. Να σημειωθεί ότι από το πρώιμο πρωί οι ταξικές δυνάμεις έδωσαν τη μάχη για την απεργία σε μια σειρά χώρους

εργασίας και κλάδους. Πραγματοποιήθηκαν μπλόκα και απεργιακές εξορμήσεις και παρεμβάσεις, όπως στο ταχυφαγείο Έβερεστ στην οδό Πατησίων, όπου μετά από κάλεσμα της εργατικής κίνησης «Λάντζα στον επισιτισμό-τουρισμό» και της Εργατικής Λέσχης Πατησίων-Κυψέλης-Γαλασίου, συγκεντρώθηκαν ταξικοί συνδικαλιστές και νέοι. Με συνθήματα, προκηρύξεις και ανακοινώσεις κατήγγειλαν το εργοδοτικό έγκλημα που είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο μιας εργαζόμενης και τον τραυματισμό άλλων 5 την προηγούμενη εβδομάδα στην πλατεία Βικτωρίας. Αντίστοιχες απεργιακές συγκεντρώσεις και μπλόκα έγιναν στα κεντρικά της Βόνταφον, όπου μάλιστα δεν έλειψαν οι τραμπουκισμοί από μέρους της εργοδοσίας, ενώ ένας προϊστάμενος έριξε τη μηχανή του πάνω σε απεργό! Αγωνιστικό ραντεβού δόθηκε και στο λιμάνι του Πειραιά, όπου στηρίχτηκε η μαχητική πολυήμερη απεργία των ναυτεργατικών σωματείων.

Η πορεία με το μαζικό μπλοκ από το Μουσείο-Πολυτεχνείο πορεύτηκε μέσω Σταδίου με αντικυβερνητικά και εργατικά συνθήματα καταλήγοντας στη Βουλή. Νωρίτερα από την Ομόνοια είχαν ξεκινήσει τα μπλοκ του ΠΑΜΕ, τα οποία με μαζική πορεία πήγαν επίσης στη Βουλή. Η συγκέντρωση του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού στο Πεδίο του Άρεως ήταν τραγική. Λιγότεροι από 200 έκαναν πορεία με το πανό της ΓΣΕΕ, δίνοντας μια ανάγλυφη εικόνα της πλήρους απαξίωσης και εκφυλισμού για τον συνδικαλισμό της υποταγής και των «εθνικών μετώπων» διαπραγμάτευσης μαζί με κυβέρνηση-ΣΕΒ.

Στη Θεσσαλονίκη, χιλιάδες εργαζόμενοι και νέοι συμμετείχαν στις απεργιακές συγκεντρώσεις. Στην Καμάρα κάλεσε η Πρωτοβουλία Πρωτοβάθμιων Σωματείων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Μαχητική εμφάνιση έκανε η «Λάντζα» Θεσσαλονίκης αλλά και φοιτητικοί σύλλογοι δίνοντας το στίγμα του αγώνα της νεολαίας που αρνείται να μπει στα όρια μιας «υποκατώτατης» ζωής. Συμμετείχαν επίσης ταξικά σωματεία, εργατικές και πολιτικές συλλογικότητες. Μαζική συγκέντρωση και διαδήλωση έκανε το ΠΑΜΕ από το άγαλμα Βενιζέλου ενώ το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης έκανε κινητοποίηση από όλη την βόρεια Ελλάδα για να σώσει την εικόνα της ανυπαρξίας του. Ανεξάρτητη συγκέντρωση έκανε το συνδικάτο εργαζομένων στη ενέργεια (ΣΕΕΝ) στην Κοζάνη. Βέβαια, ο απολογισμός αυτής της απεργίας, σε συνέχεια με την προηγούμενη στο Δημόσιο της 24/11, κρίνεται σαφώς ανεπαρκής, μακριά από τις ανάγκες εργατικής αντεπίθεσης αλλά και από τις δυνατότητες της εποχής.

Δημοσιεύτηκε στο ΠΡΙΝ στις 11/12